

DOMOVINA

Upravišтво „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrtno Din 7.50, polletno Din 15.—,
celoletno Din 30.—.

Za skupno napredno fronto

Izkušnje zadnjih skupščinskih volitev nam vevajo, da je zelo potrebna v Sloveniji skupna napredna fronta, ki je od nekdanjega cilja demokratske stranke. Že pred zadnjimi volitvami smo se borili za ta cilj in napovedovali, kako se bo zgodilo, ako se napredni elementi ne združijo. Vsa naša napovedovanja so se točno uresničila. Razcepljeni naprednjaki so dobili takrat manj mandatov, kakor bi jim jih šlo po številu glasov, kajti volilni red je takšen, da zahteva velike skupine.

Ne torej samo zaradi nezavednosti večine slovenskega ljudstva, temveč tudi, kakor rečeno, zaradi razcepljenosti naprednjakov so pobrali klerikalci skoro vse slovenske mandate.

Tudi smo takrat večkrat pisali, da klerikalci ne bodo izpolnili niti ene svojih obljub. Te naše napovedi so se uresničile v polni meri. Ne samo, da so klerikalni poslanci pozabili na svoje volilce, temveč so celo zakrivali s svojo politiko, da se je cela vrsta njihovih obljub izpolnila baš nasprotno. Odkar tlači slovensko ljudstvo klerikalna mora, je pri nas vse kakor zakleto in tudi ne bo prej

beljše, dokler ne uženemo v kozji rog onih mračnih političarjev, ki mislijo, da je slovensko ljudstvo brez razsodnosti in da ga kot takšno lahko vodijo na špagi, kakor kažejo koristi ožje tigrovske kliše.

Poleg naobrazbe, ki jo moramo z vsemi danimi sredstvi širiti med ljudstvo in poleg razkrinkavanja sleparske in nesposobne klerikalne politike je potrebna za uspešen boj proti črni moci

skupna napredna fronta.

Za skupno fronto morajo biti vsi resnični naprednjaki, ker resnični naprednjaki ne morejo biti ozkosrčni in malenkostni.

Vsa čast štajerskim samostojnim kmetom, ki so zavrgli tesnosrčnost ter sklenili, pridružiti se naprednemu narod-

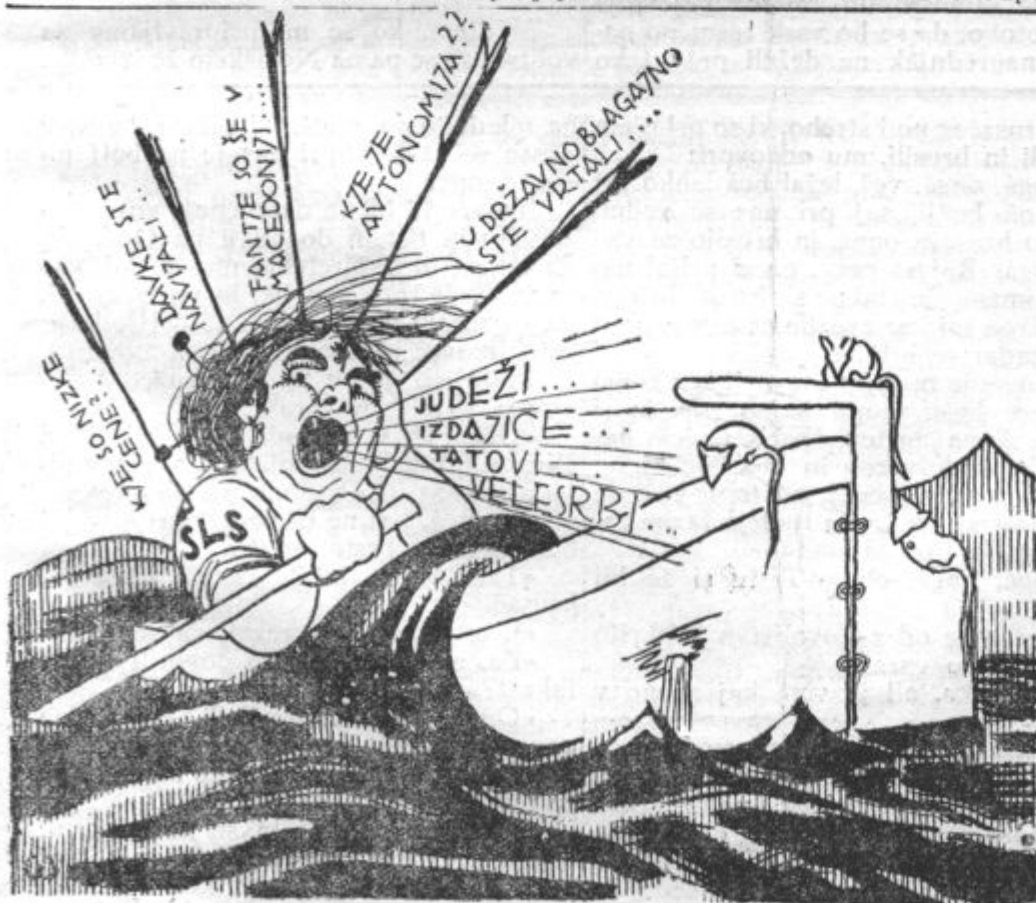
nemu bloku, da pomagajo pri ugonabljanju slovenske nesreče — klerikalizma. S skupnimi silami se bomo vrgli na tisto stranko, ki drži z lažmi, obrekovanjem in sleparjenjem v verigah večino ubogega slovenskega ljudstva, katero strahujejo posebno farovži, da ne dobi v roke poštenega čtiva in ne more najti prilike, da se mu oči odprejo. Upajmo, da bodo tudi činitelji samostojnih kmetov na Kranjskem šli po zgledu svojih štajerskih somišljenikov. Kdor si mož, otrese se cincanja in pridi k nam!

Tem laže nam bo ob sedanjih volitvah skupno delo, ker spričo nešteti klerikalnih polomij zapuščajo SLS že njeni dosedanji najzvestejši borci, ki jim razum vevajo, da temelji stranka, katera ne beži iz zadnjih skupščinskih volitev niti enega uspeha v korist slovenskemu ljudstvu, na namerni sleparski politiki ali pa je vsaj popolnoma nesposobna.

Minister Žerjav za delavstvo

Dne 31. oktobra, ko je vladala še tigrovska vlada «reda in pravice», so kovinarji in delavci v ljubljanskem vojaškem arzenalu naenkrat dobili odpoved

delo. Delo se je ustavilo, delavci pa so z obitelji vred bili na lepem izročeni brezposelnosti in pomanjkanju. Nič niso zašle njihove prošnje pri tigrovskih

Barka SLS v nevarnosti

Po razburkanih valovih stara barka se vrti, vsa splašena v njej debela teta Edeles sedi.

Z vseh strani puščice ostre brez prenehanja lete: Suženj njen — slovensko ljudstvo se budi iz spanja že.

Z lepimi ne boš obeti v kleščah nas držala več, tigre tvoje na počitek pošljemo ti zdaj za peč.

Zmerjaj v svojem smrtnem strahu in, kolikor hočeš, vpij: Suženj se iz rok ti vije, krepke kaže ti pesti.

ministrih, zastoj so se arzenalski delavci obračali na posredovanja.

Morala je priti šele vlada Narodnega bloka, v kateri je zastopan kot minister za šume in rude naš dr. Žerjav. Ta mož, ki vestno, kakor noben drug politik v Sloveniji, pozna težave in neprilike slehernega stanu, je pri novem vojnem ministru in v ministrskem svetu zastavil svojo čvrsto vplivno besedo, da se ljubljanskim arzenalskim delavcem omogoči zopetni zaslužek.

Vpliv ministra Žerjava je takoj začel. S 1. decembrom so arzenalski delavci dobili obvestilo, da se delo v arzenalu obnovi in se s tem odpravi beda, v katero so arzenalski delavci po brezvestni krivdi malobrižnih tigrov bili paheni za mesec dni.

Minister Žerjav je seveda s tem storil le svojo dolžnost in častno izpolnitev obljube, ki jo je dal arzenalskim delavcem, ko so ga prišli prositi od pomoči. Vendar pa je razveseljivo, da arzenalski delavci ministru Žerjavu niso ostali dolžni zahvale, temveč so poslali svoja dva zaupnika Franca Lorbeka in Karla Oblaka k podpredsedniku JDS dr. Pucu s prošnjo, da naj ministru Žerjavu sporoči zahvalo vseh arzenalskih delavcev, da jim je z naglim in uspešnim posredovanjem zopet pridobil vsakdanji kruh, za katerega jih je brezsrčno in preko noči prikrajšala tigrovska vlada.

Politični pregled

Ne doživljamo nikakih posebnih političnih dogodkov. Volilna borba gre dalje in ob njej stopa v ozadje vse drugo. Vsaka pokrajina, skoro vsaka vas ima drugo strankarsko razmerje, ki se naravno pred volitvami najbolj uveljavlja. Zato je način volilne borbe v vsaki pokrajini različen, nekod ostrejši, drugod umerjenejši. Pri nas v Sloveniji smo zaenkrat še v nekakem čudnem zatišju, vendar postaja od dne do dne jasnejše,

da si pri teh volitvah stojita nasproti samo dva politična nasprotnika:

napredna, narodna fronta proti trhlemu sleparskemu klerikalizmu.

Strankarsko razmerje v Sloveniji se čisti. Izginevajo male strančice, zmaga uveljavnost, da sloga jači, nesloga tlači. Lani je klerikalizem zmagal radi sleparjenja nezavednega ljudstva in vsled razkosanosti naprednjakov. Letos bo to malo drugače. Ljudstvo je izpregledalo sleparske klerikalne tigre, na drugi strani pa napredno čuteči možje v mestu in po deželi spoznavajo, da bo le z združenimi močmi mogoče podreti trhlo stavbo klerikalizma in slovenskemu rodu zagotoviti napredek, blagostanje in duševno svobodo.

Posebno lep in razveseljiv dokaz narodnonapredne zavednosti v tej odločini volilni borbi so podali štajerski samostojni kmetje, ki so odklonili Pucljevo razdiralno politiko ter se izjavili

za skupen nastop z ostalimi narodno zavednimi štajerci.

Prošlo soboto so v Mariboru imeli izreden sestanek glavnega odbora SKS, na katerem so zavedni naprednjaki s posebno izjavo izrekli Pucljevi diktaturi nezaupnico, izvolili lastno neodvisno vodstvo. Samostojne kmetijske stranke in pojdejo ramo ob ramo s samostojnimi demokrati. Izjavo so podpisali najuglednejši štajerski možje v SKS, ki niso mogli več prenašati Pucljeve diktature in za voženosti. Čisto gotovo je zdaj, da bo napredna fronta na Štajerskem žela lep uspeh, kakor se bo pri teh volitvah splošno izkazalo. Mi smo že davno napovedovali, da bo slovenski napredni kmet izpregledal in obrnil hrbet tistim, ki so ga menili vleči čez drn in strn, samo da so se lahko igrali svojeglave »komandante«. Tudi na Kranjskem se bolj in bolj javlja v vrstah samostojnih kmetov nejevolja in je gotovo, da se bo vsak resnično naroden naprednjak na deželi prav tako

kakor v mestu pri teh volitvah odločil za Narodni blok, ki tudi v ostalih pokrajinah države pridobiva vedno več navdušenih pristašev.

V Nacionalnem bloku, ki ga tvorijo radikali, samostojni demokrati in vsi iskreno čuteči Jugoslovenci, vlada najlepša sloga. Pač pa je med federalisti vse narobe. Naši klerikalci se z jezo in milimi vižami otepajo Radičevega vpliva med preprostimi volilci, muslimani v Bosni istotako študirajo, kje bi Radiča prijel, Davidovičeva stranka pa je itak v popolnem razkroju, ker se njeni dosedanji pristaši naravnost priključujejo samostojnim demokratom in njihovu voditelju Svetozarju Pribičeviću. Kakor dosedanji zaslepljenci med Srbijanci in Hrvati zdaj začenjajo spregledavati, da je Pribičević mož dosledne volje in nosilec čiste jugoslovenske ideje, tako tudi vsi napredni elementi v Sloveniji zdaj spoznavajo, da je

napredni voditelj in prvoboritelj dr. Gregor Žerjav

nezlomljiv politik, mož skrajne doslednosti in patriot, ki mu je blagor skupne jugoslovenske domovine nad vse drugo. Dr. Žerjav je javni delavec najširših osnov. Pred njim se kakor škorpioni grizejo klerikalci, vanj se zaletavajo kakar besni, škofovski listi blatijo njegovo ime. Zakaj? Hm, klerikalci že dobro vedo, kaj zanje pomeni tak odločen politični nasprotnik kakor je dr. Žerjav, zato vsa njihova ogabna bevskanja proti dr. Žerjavovi osebi samo izdajajo strah klerikalnih sleparjev pred možem, ki je pošten, toda napram črnemu klerikalizmu neizprosilen. Njegovo geslo je: za svobodo, enakost in bratstvo! Kdor se z njim strinja, pojde na dan volitev za demokratskim praporom in za slovenskim naprednim prvoboriteljem ministrom dr. Žerjavom.

Medtem, ko se mi pripravljamo za volitve, so se pa na Nemškem že izvršile

Anton Stražar:

Krvavi denar

Povest iz minulih časov.

(Dalje.)

XVII.

«Prehodil sem že veliko vasi, sedaj sem te vendar našel!»

Jurčetu se je zdelo, kakor bi se mu tla udirala pod nogami...

Listje na drevju je začelo že rumeneti, ljudje so spravljali s sadnih vrtov sadje in zadnje poljske sadeže z njiv. Pri Ilkovcu v Praprečah so ruvali korenje na njivi, ki leži tik ob občinski poti in vodi iz Podpeči na Gradiše. Pozno popoldne je že bilo, ko pride po tej poti brusač, noseč na ramenih veliko krošnjo, v kateri je imel razne kamne in drugo tako orodje za brusitev: britve, škarje in nože, dalje tudi orodje za popraviljanje dežnikov in pločevinastih posod. Prijazni tujec, kateremu je bilo okrog 40 let, prosil Ilkovčeve, če bi se mogel pri njih malo ustaviti in prenočiti, ker je hiša ravno ob poti. Ilkovec, ki je imel že več

takih brusačev pod streho, ki so pri njem nočevali in brusili, mu odgovori:

«Ongá, ongá, veš, ležal boš lahko pri nas, mož božji, saj pri nas se vedno ustavijo brusači, ongá, in brusijo za vso vas, ongá. Ravno prav, da si prišel naokoli, imam že tako skrhano britev, ongá, da se mi kar zvezde utrinjajo pred očmi, kadar se brijem, ongá.»

Tako se je ta tujec utaboril kar konci Ilkovčeve hiše; stopil je po vasi in si nanosil skupaj britev, škarij, nožev, par polomljenih dežnikov in začel delati.

Zvečer je pa sedel pri topli peči in pripovedoval zvedavim ljudem razne zanimivosti iz širnega sveta.

«Ongá, ongá, ali v Trstu si že bil kdaj?»

Brusaču se od zadovoljstva zaiskrijo oči in hlastno vpraša:

«Kaj, očka, ali je vam kaj znano v Trstu?»

«I, ongá, saj sem gotovo vsako leto enkrat tamkaj; včasih še dva krat, ongá. Veš, imam tam hčer, ki služi za kuharico. Ongá, tam se dobro zasluži. Od nas je bil tamkaj fant, sedaj po nekaj letih pa se je vrnil nazaj; ongá, da veš, sedaj je celo bogatin, kupil je grunt in krčmo ima

pa mlado ženo, ongá. Ti rečem, ongá, v Trstu se zasluži, pri nas je pa bolj piškava, ongá.»

Ilkovec bi bil še natančneje govoril o Jurčetu in tistem dogodku na Opčinah. Pa takrat ni še preteklo mesec dni, kar ga je Jurče trdo poprijel in mu zagrozil, da ga zaradi obrekovanja izroči sodniji; zato Ilkovec ni hotel obširneje govoriti.

Pa brusač je bil že s to novico zadovoljen, le to še povpraša:

«Očka, ali veste tudi, da je bila pred štirimi leti sedmim vojakom vzeta v pijanosti kasa na Opčinah pri Trstu?»

«I, ongá, kaj ne bi vedel! Saj sem bil baš takrat v Trstu, ongá.»

«Tamkaj ste bili?» vpraša hlastneje brusač.

«I, ongá, saj sem rekel, da sem bil.»

«Pa, ali veste, kaj so govorili ljudje takrat?»

«Ongá, dosti so govorili, jaz pa ne govorim ničesar več, to rečem, ongá, da ne! Pa, ongá, zakaj se ti tako zanimaš za to reč?»

«Veste, očka, kaj bi se ne zanimal: saj je bil med tistimi vojaki tudi moj brat. Morda bi ta človek, ki ste pravili o njem, kaj poznal tista dva lopova? Saj

Borba je bila zelo huda, zmago pa so odnesli

nemški umerjeni socijalisti,

ki so dobili 131 poslancev, vse druge stranke pa le po prav malo. Posebno so propadli nemški klerikalci, ki so povsod najbolj vsiljivi, a jih tudi povsod nanežejo. Francija je prva pokazala, da klerikalizma ne mara. Avstrija tudi, in sedaj še Nemčija. Jugoslavija mora slediti vsem tem naprednim državam in na dan 8. februarja pomesti s tigrstvom.

Na Ruskem zopet vre. Voditelji niso sposobni vzdržati svojo moč, temveč se koljejo med seboj. Zalostne so razmere v tej ogromni slovanski državi, ki so se je polastili boljševiški razbojniki. Sami se redijo in prepirajo, ljudstvo pa strada in na vsem trpi pomanjkanje. Ne sme se pozabiti, da se je tudi Radić prodal ruskim boljševikom in jim za drag denar obljubil, da bo tudi Jugoslavijo spremenil v boljševiško peklo. Pa o tem se bo še itak zagovarjal pred sodnijo, dočim bo ljudstvo z njim kakor z vsemi, ki so po boljševiškem vzorcu hoteli vadljati za plašč Jugoslavije, obračunalo že pri volitvah na dan 8. februarja.

Dopisi

GORNJI LOGATEC. Naše marljivo Sokolsko društvo je tudi letos priredilo Miklavžev večer, ki je napravil naši deci mnogo veselja, ji pa vili tudi mnogo strahu. Miklavž je bil zelo častljiv in poln dobrih nauk, angelci lepi in prikupljivi, parklji pa nič manj hudi in poredni. Patriotična dr. Lahova igrice je dala otrokom lepo priložnost, da so mogli dokazati svoje igralске talente. Obdarovanih je bilo nad 100 otrok. Pri tej priliki smo občudovali poučenost Miklavževa o največjih srčnih skrivnostih posameznih zemljanov. Vsakomur je videl v sreci. Njegovim nauki in darila so bili temu primerni. Omenjamo pa, da največji grešniki si niti blizu niso upali. Ali so se bali Miklavža ali parkljev? — V pokoj je šel te dni po odličnem in vestnem 48letnem službovanju g. okrajni šolski nadzornik Leopold

Punčuh, ki je predsednik sokolskega prosvetnega odseka in podstarosta obmejnega okrožja. Služboval je v Košani, na Golu, v Spodnji Idriji in nazadnje, dolgih 24 let, v Gornjem Logatecu. Povsod je marljiv in prikupljiv učitelj-voditelj v pravem pomenu besede zapustil najlepši spomin in nebroj prijateljev spoštovalcev. V naši občini je bil dolga leta tudi župan, in to v najtežjih časih, vojnih in povojnih. Občanom je bil moder in zanesljiv svetovalec, otrokom prizanesljiv vzgojitelj, učitelstvu tovariški predstojnik. G. nadzorniku, ki je še čvrst in krepak, želimo, da bi bil še dolgo ohranjen svoji ožji krvni in naši širši sokolski rodbini v polni svoji moči! Saj nam kulturnih in sokolskih delavcev tako nedostaja.

RADOVLJICA. Pri zadnjih občinskih volitvah je kovala klerikalna stranka svoj političen kapital na račun občinske trošarine na žganje, ki jo je določil prejšnji občinski zastop. Delavstvu so obljubovali vseppek, da bo ta trošarina ukinjena, čim dobe klerikalci premoč v občinskem zastopu. Svojo obljubo so utemeljevali s krivičnim obdavčenjem delavstva, ki si sem ter tja privoščijo kozarček žganja. Umevno, da je obljuba učinkovala in glasovi delavstva so odločili zmago v prid klerikalcev. Jasno je tudi, da so klerikalni gospodje odborniki pozabili po izvolitvi na dane obljube. Da se ne pozabijo dane obljube, je predlagal pri zadnji občinski seji naš demokratski občinski odbornik ukinitve občinske trošarine na žganje. To Vam je bil ogenj v strehi! Kljub ogorčenemu protestu se je pridružil prvi občinski svetovalec iznešenemu predlogu s poukom, da so le delavski glasovi postavili na noge SLS, in predlog je bil sprejet z večino enega glasu. Kdor pozna klerikalce, se temu postopanju ne bo čudil; naveden primer omenjamo le lahkovernemu zavednemu delavstvu za šolo. Še en značilen primer vaše klerikalne politike. Prejšnji napredni občinski zastop je plačeval na izrecno željo vseh vaščanov tukajšnjemu župniku določen mesečni prispevek. Izplačilo tega prispevka pa so nepričakovano ustavili klerikalni občinski očetje. Predlog našega odbornika, naj se nadaljuje izplačevanje določenega mesečnega prispevka dušnemu pastirju, je — čujte in trmite! — naletel pri

odbornikih SLS na nashujši odpor. Gospod občinski svetovalec so navdušeno govorili o patrih frančiškanih in zatrjevali, da sv. opravilo ob delavnikih čisto mirno lahko odpade. Za obhajanje bolnikov, pokopavanje mrličev je itak oddaljeni nadžupni urad v Kamniku — glavno, da bo le kak pater Henrik ob nedeljah zopet lahko poagital za krščansko SLS. — Hujskanje zoper nas demokrate, da smo proti veri, proti duhovnom, je razgaljeno — tu se spogledaj, brunna duša!

JEŽICA. Ko prebiramo »Domoljuba« in »Slovenca«, ki prikazuje odstavljenega župana gosp. Kosa v luči mučenštva, lahko vidimo, od kakšne hrane škofov tisk živi. Naš župan Kos je zagrešil protizakonitost, ker ni hotel izdati večji skupini občanov nekih uradnih listin. Ker ga je za to prijel zakon, je nastalo nasilje, kajti »nasilje« imaš precej, kakor hitro potipa zakon — klerikalce. G. Bizjak, verjemite, da se ima vaš stric za svojo sramotno upokojitve zahvaliti na j v e č v a m. Mi namreč dobro vemo, da je odstavljeni župan res malo manj zmožen, vemo pa tudi, da on ne more biti zloben in da leži zasluga za upokojitve strica tudi na Vaših ramah. Zato opozarjamo novega župana, da ni ne posluša gosp. Bizjaka. Po občini se govori, da je »pametni in varčni« župan Kos le iz strankarskih nagibov opustil, pobrigati se v prvih letih po prevratu za 16.000 K, ki jih kot čist dobiček izkazuje medvojna občinska aprovizacija. G. Bizjak, ali Vi res lahko označite takega varuha občinske blagajne za »pametnega« in »varčnega«, ki je na eni strani razsipal občinski denar pristransko in za potratne namené, na drugi strani pa ni napravil, opominjan dvakrat po občinskem odboru, potrebnih korakov, da se vrnejo v občinsko kazo občinski dohodki? Ali, Vi, g. Bizjak, mislite, da je tak župan in varuh občinske kaze »pameten in previden« župan, ki gre, ko ima enkrat 30.000 Din v blagajni, v župnišče prašat, kam naj ta denar namení? Mislim, da se tudi Vi o gospodu Kosu, čeprav je vaš stric, ne morete drugače izraziti, kakor se je svoječasnó domači župnik g. Košir.

JEŽICA PRI LJUBLJANI. Kakor Davidove pesmi je lep Bizjakov opis naše občinske blagajne. Seveda, član tako zvanih katoliških organizacij je dolžan, reševati občinsko blagajno,

sta bila iz vaših krajev doma, to vem! Jaz bi jih rad izvohal! ...»

Ilkovec prosi sedaj brusača:

«Pa, onga, jaz ti že povem, kdo je eden fistih dveh, onga, ampak to rečem: Mene ne vtikaj vmes, da bi imel kake sitnosti pri gosposki, onga!»

«Ste brez skrbi, očka, jaz vas ne poznam, pa je dosti govorjeno! ...»

In sta se zaupno pomenila.

Polde Brdar, tako se je klical ta brusač, je naslednji dan koračil po okrajni moravški cesti proti Podzabrezju. Gre doč po samoti od Spodnjih Prapreč je govoril sam s seboj:

«Prehodil sem že veliko sveta; sedaj upam, da sem našel onega prekletega ptička; če me le ne bo goljufalo? Kar Bog ne daj, da bi mel Nad dve leti sem se sušil in stradal v hudi ječi, preden se mi je posrečilo ubežati. Pa če Bog dá, zastonj nisem sedel. Polde Brdar, ako si ujel ptička, skubi ga, saj ima dokaj perja! ...»

Pri Jurčetu je sedel za mizo Pajek iz Vrhovelj in imel pred sabo lunjek domačega sadnega žganja. Dasi je bilo mo-

žaku že nad 50 let, vendar je bil še krepkejši od marsikaterega fanta. Le v dolgih brkih je imel že nekaj sivih niti, kar ga je opominjalo, da se bo njegovo življenje nagnilo že k jeseni; seveda si poglavar pisane družbe še ni nič izpraševal svoje težke vesti; še na mar mu ni bilo!

Odkar se je Jurče nastanil Pod Zabrezjem in vodil gostilno, je bil Pajek ob vsaki priložnosti njegov gost. Sklepala sta namreč tudi kupčije, ker je Jurče kupoval od njegovih ljudi ukradeno blago.

«Ti, Jurče, sedaj pa pripravi britve, nože in nožiče, da jih daš nabrusiti; glej, brusač prihaja sem od Spodnjih Prapreč.»

Jurče stopi do okna k Pajku in reče: «Hej, Pajek, veš, one nože pa res morava dati nabrusiti, da postriževa grehe s svojih duš; to vem, da imava vse grintave.»

Na ta robati odgovor pravi tudi Pajek podobno:

«E, veš kaj, mladi prijatelj, mislim, da sva si po hudobijah oba zelo enaka pred Bogom, eja, saj se poznamo!»

Brusač je prišel, v veži odložil krošnjo in vstopil.

«Dober dan, moža! Se bo dobilo kaj pod zobé in v grlo?»

«Bog daj, prijatelj! Pri meni se dobi vse, veš, vse; samo cvenka mora biti!»

«To vem, da vbogaime bolj malo da; jete krčmarji,» se odreže pikro tujec in oči se mu čudno zasvetijo.

Jurče se kmalu vrne z mesom in vinom ter prisede nazaj k Pajku. Obenem pa je čudno pazljivo ogledoval brusača v naglem premišljanju, kje je že videl tega človeka; vroče mu je začelo prihajati, a sam ni vedel, zakaj.

Brusač je kmalu pojedel in popil masele vina, vprašal za račun in plačal, nato pa pol tiho dejal:

«Vi, gostilničar, rad bi govoril neka samó z vami!»

«Ali pa je res tako važno, da ta očka ne sme slišati?»

«Tako važno je!»

«Pa grem jaz malo k hlapcu, Jurče; mu bom pa pomagal konje osnažiti; le pogovorita se in napravita dobro kupčijo!»

Pajek odide.

Čez čas reče brusač: «Poglejte za tem človekom, če je v resnici odšel v hlev.

ker je ta nedolgo tega iz ljudskega denarja poklonila velik prispevek tukajšnjemu Katoliškemu društvu. Mi naprednjaki pa tudi 8. februarja ne bomo pozabili, da je bil odstavljeno župan g. Kos pristranski čuvar občinske blagajne. Gospod Bizjak piše v «Domoljubu», da je bil župan Kos odstavljen samo zato, ker se hočejo «tisočakov občinske kase polastiti nekateri postopači». G. predsednik Katoliškega izobraževalnega društva, ali Vi tudi našega knezoškofa g. Jegliča prištevate k postopacem, ker ste klerikalci tudi zanj hoteli olajšati občinsko blagajno težkih stotakov, da bi mu kupili dragocen plašč? Samo naprednim odbornikom se ima občina zahvaliti, da niso bili za tako potratnost bogatega škofa darovani ljudski stotaki. Tudi tega se bomo spominjali 8. februarja.

MENGES. Predsednik tukajšnje krajevne organizacije SLS g. Ivan Zupan še vedno straši po naših ulicah. Volilni boj ga razvema čim dalje bolj. Dočim so žrtve imenovanega gospoda že davno presedele svojo kazen, dični g. predsednik, ki je bil pravnomočno obsojen radi krivega pričevanja na dvomesečni zapor, mirno izvršuje svoj agitatorski posel. Misel in nade na pomilostitev je takemu gospodu treba izbiti iz glave. Zakon je trd in pravičen in iz zakonov se ne zbijajo šale.

ŠKOCIJAN PRI MOKRONOGU. Dragi bralci «Domovine», zopet se oglasim v dragem nam časopisu z nekaj besedami. Tudi pri nas je mnogo klerikalnih podreptnikov, vendar je tudi dosti naprednih mož in fantov, ki nas klerikalci ne bodo dobili nikdar več v svoje mreže. Saj smo videli, kaj so napravili tigrovske ministri, ko so sedeli pri koritu. Državo so mislili oslepariti za težke milijone. Pred zadnjimi volitvami so imeli polna usta obljub: da bodo slovenski fantje služili doma v Sloveniji, da bodo znižali davke in še več takih reči. Ali kakor sedaj vidimo, so bile to velike laži. Torej, občani, pazimo se za prihodnje volitve, da nas zopet ne dobe na svoje limanice. Imejmo vedno pred očmi, kako so pred zadnjimi volitvami sleparili slovensko ljudstvo. Kadar greš na volišče in dobiš kroglico v roko, vrzi jo v skrinjico JDS, ker ta je najboljša za slovenskega kmeta. — D e m o k r a t.

RAKA NA DOLENJSKEM. Pred zadnjim klerikalnim volilnim sestankom, ki se je vršil

v farovžu pri zaprtih vratih, so se razgovarjale klerikalne glave župan g. Colarič iz Kostanjevice, g. Kerbin iz St. Jerneja, eksžupan g. Rabsl iz St. Jakoba in cerkljanski kaplan o modrosti in poštenosti bivšega železniškega ministra g. Sušnika. K njim pristopi posestnik g. Fakin z Rake, ki v pričo še drugih zbranih možakov izjavi, da je minister g. Sušnik hotel državo z znano naredbo oslepariti za težke milijone dinarjev. To izjavo si je cerkljanski kaplan dobesedno zabeležil in jo dal podpisati od gori imenovanih veljakov kot prič, češ, da bodo g. Fakina radi te izjave sodnijsko preganjali. G. Fakin se pa te grožnje ni ustrašil, temveč je celo z lastnoročnim podpisom to izjavo svojim nasprotnikom potrdil, da bi imeli le-ti sigurnejšo priliko, tirati ga pred sodišče. Ko je cerkljanski kaplan posestnika g. Fakina vprašal, kako da bo te težke očitke proti ministru g. Sušniku zagovarjal pred sodiščem, se je g. Fakin skliceval na zadevne vesti časopisa. V trenutku so klerikalni veljaki obmolknili, cerkljanski kaplan je vtaknil svojo beležnico v žep in dejal: «Tedad vas pa ne bomo tožili». Urnih krač so jo na to modrijani pobrali v farovž na zborovanje. Sledi jim je kmet Fakin s svojimi pristaši, ki so ne prestandi vzklicali: «Proč z vami, nič boljši niste nego Sušnik!» dokler niso osramočeni zginili v farovž in zaprli vrata za seboj, da bi jim nepoklicani ne mogli slediti.

DVOR PRI ŽUŽEMBERKU. Imeli smo dalj časa sušo, tako da je v više ležečih vaseh že vode primanjkovalo. Zadnji teden pa smo dobili zopet nekaj dežja, ki je napolnil vodnjake. Tudi sicer imamo pri nas vedno kako novost. Zdaj je na vrsti županstvo, ki ga prav čudno uganja. Sestavilo je proračun: preko 170 tisoč kron je izdatkov! To pa za same manjše stvari. Samo za občinske ubožce je predvideno 36.000 kron, čeprav vsakdo ve, da imamo pri nas le enega. Seveda tudi županu niso pozabili plače zvišati. Pa velik primanjkljaj so izkazali v proračunu, čeprav bo zopet najmanj 40.000 kron preostanka kot lani. Ker so se bali ostrega nadzorstva pri sejah, so pričeli delati take nepravilnosti, da sta bili dve seji nemogoči. Nazadnje pa so jo prav salomonsko uganili. Zbrali so svoje odbornike in njih namestnike, pa z njimi sprejeli proračun. Kajpada se je vsak smejal, kdor je slišal, na kako enostaven način so znali napraviti sejo sklepčno in dobiti večino. Seveda je vse skupaj neveljav-

no. Ti ljudje so pokazali, da jim je občina samo molzna krava, od katere bi radi stisnili težke tisočake, s katerimi bi potem po svoje gospodarili. V naši občini je potreba dobre metle, ki bo pometala, kar se je nabralo tekom let. Pokažimo onim, ki hočejo vse vladati, da smo že dovolj dorasli, da sami razpolagamo z našim denarjem v resnično korist občine.

SV. ŠTEFAN PRI ŠMARJU. V nedeljo 7. t. m. se je ustanovila pri nas nova krajevna organizacija JDS. za našo občino. Izvoljeni so gg.: za predsednika Janko Koprive; za blagajnika Frane Jazbec; za tajnika Martin Strašek; za odbornike Anton Slatenšek in Ludovik Vrečko. Novi organizaciji želimo veliko uspeha in napredka. Dopisnika «Slovenskega Gospodarja» vprašamo, koliko demokratov je pri Sv. Stefanu? Kakor vidimo, se pri nas precej svita. Župnik bo pa imel zopet novo delo. Živeli demokrati!

SV. ŠTEFAN PRI ŠMARJU. Našega župnika gotovo grize vest, ker je lansko leto tako strastno agitiral za sleparske tigre. Takrat so mu ljudje še šli na limanice, ker so jim obetalj nebena na zemlji, če bodo zmetali vsi v klerikalno skrinjico volilne kroglice. In res, v Sloveniji so se iz volilnih kroglic izvalili skoro sami klerikalni tigri. In ti ljudje so, namesto da bi svoje volilce branili pred novimi davčnimi bremenmi in drugimi gospodarskimi neprilikami, kakor so pred volitvami pri agitaciji obljubljali, šele nakopali nova petkrat povečana davčna bremena. Nadalje so upali, da bodo ubogim delavcem na okrajnih cestah in kmetom na škodo uvedli kuluk ali cestno tlako. Pa tu se je prikazal angel varuh v podobi g. dr. Žerjava, ki je po svoji previdnosti posređoval onemogočenje te hudobne namere naših klerikalnih tigrov. Po skoro 20mesečnem poslančevanju niso mogli tigri niti z najmanjšim odpustkom priti iz Beograda med svoje volilce. S čim hočejo sedaj slepiti svoje volilce, ki jim zaporedoma obračajo hrbe? Njihove najzvestejše pristaše čujemo, kako zabavljajo čez tigrovske poslance, češ, če sedaj niso mogli, ko so imeli skoro vse slovenske mandate v svojih tigrovskih krempljih, ničesar dobrega storiti za nas volilce, se naj pri prihodnjih volitvah in ljudski slepariji kar sami volijo, kakor jim je drago. Mi smo postali pametni in ne gremo vam na limanice. Zato pa naš župnik godrnja s prižnice, da se naj varuje-

kajti gorje vam, če bi mene čul, kaj vam bom govoril!»

Po Jurčetu je zagomazelo, da se je kar stresel. Zato se mu je zdelo še dobrošno, da mu je rekel čudni tujec, pogledati za Pajkom. Pogledal je res za njim in se prepričal, da je Pajek pri hlapcu in da sta pred hlevom snažila konjeko-uprego.

Nazaj pa namesto pri hišnih vratih se je Jurče v sobo vrnil skozi kuhinjo in kamro. Tu se je ustavil in še nekaj iskal, kar je čul brusač, ker je nekaj zaropotalo in so se neka vratca zaprla...

Jurče je hotel sesti k brusaču, pa ta mu reče:

«O ne, prijatelj, sedite na stol meni nasproti!»

«Zakaj pa?»

«Boste že izvedeli! A kaj bi nadalje vlekel! Kaj ste pa iskali sedaj v kamri, čemu se niste vrnili pri istih vratih, kakor ste šli pogledat?»

Jurče ni mogel v zadregi nič odgovoriti — še zlagati se je pozabil. Zato z nejevoljo odgovori:

«Povejte, kar želite! Mar ste vi moj sodnik ali valpet, da tako ošabno nasto-

pate proti meni...! Vam ne more biti nič mar, pri katerih vratih pridem v hišo; saj so vsa vrata moja!»

«Veste, dragi moj, lahko sem jaz še vaš sodnik in tudi kar ste rekli. Grem lahko pri vseh vratih v hišo, ker so vsa moja! Pa če jaz hočem, ne boste dolgo hodili po teh kotih! Torej, ali je vam še kaj v spominu oni večer na Opčinah... tisti vojaki, vaš tovariš in pa žalostna usoda sedmerih? Dva sta bila ustreljena, petero pa nas je gnilo in stradalo v ječi. Pred letom smo bili pomiloščeni in, glejte, jaz sem vas sedaj srečno našel, ptiček!»

Grozen učinek so napravile te besede na Jurčeta. Sam se ni zavedel, da je v razburjenosti segel v notranji žep pri telovniku in izvlekel — samokres!

Pa brusač je vse to opazoval in s svojimi močnimi rokami kakor klešče stisnil Jurčeto roko, potihoma govoreč:

«Tega vrana, ki zleže svinčeno jajce, pa kar lepo položi na mizo, ali še bolje: da te hudič znova ne premoti, saj si ves v njegovih krempljih, daj mačka meni,

da ga denem v to-le omarico!... Sedaj pa mirno sedi!»

Jurčetu se je zdelo, kakor bi se mu udirala tla pod nogami...

«Torej, poslušaj me! Veš, jaz nisem tako hudoben, kakor si bil ti! Daj mi hitro 1000 goldinarjev, pa se zgubim od tebe, da me ne boš več videl. Nič me ne glej žalostno, saj tebi še dosti ostane; če pa pride še kdo mojih tovarišev na okoli, tudi tistega dobro obdaruj. Veš, bolje je vračati krvavi denar, kakor pa sedeti v ječi...»

Jurče ni ugovarjal niti z besedo, temveč je s tiho kletvijo odšel venkaj in se čez čas vrnil z denarjem; brusač Polde pa je že med tem časom iz omarice izmaknil samokres in si ga vtaknil v žep.

«Torej sedaj pa zbogom, prijatelj! Najin račun je poravnal, kajne?»...

Jurče jezno zaškrtal z zobmi... Ko je bil brusač že zunaj, na povratku proti Praprečam, zagodrnja Jurče sam s seboj: «Čakaj, vrag, saj ne boš dolgo nosil denarja s seboj... Še danes boš stegnjen ležal v jarku! Pajk ti bo posvetil!»...

(Dalje prih.)

mo slabih časopisov. To bomo tudi storili. Po-
metali bomo «Slovenskega Gospodarja», «Stra-
žo» in «Domoljuba» iz naših hiš, ker slabših
časopisov res ni, kakor so ti. Naročili si bomo
«Domovino», ki je edini naš kmetijski, odkrito-
srčni in resnicoljubni list. Dobro vemo, da nas
boste zato, ker «Domovino» čitamo, zmerjali z
brezverci itd., pa mi vam lepo povemo, da smo
boljši kristjani kakor nekateri, ki čitajo vaše
binavske časopise, v katerih se vaši slabi vodi-
telji perejo. Ljubi g. župnik, zapomnite si: Bolj
ko se zamorec pere, bolj je črn. Naša nanovo
ustanovljena krajevna organizacija JDS. pri
Sv. Stefanu bo skrbela v naši občini za roč in
pravico vsakega našega pristaša. Župniku pa
kličemo: Pamet je boljša kot žamet. No, «Slo-
venski Gospodar», ali ni demokratov v naši ob-
čini? — Demokrat.

ROGAŠKA SLATINA. Cenjeni gosp. ured-
nik, oprostite, da vam nisimo toliko časa ničesar
poročali v «Domovino», ki je pri nas zelo
razširjena med ljudstvom. Prihaja zimski čas,
vse je nekako mirno, samo tukajšnji tigri so
postali zelo srboriti in vsak dan bolj rujejo
ter stegajo kremplje po naprednjakih. Po-
sebnost so se bili nedavno zagnali v tukajšnje
občinske volitve s pomočjo tukajšnjih nemčur-
jev. Pa so za vedno popolnoma pogoreli, ako-
ravno so imeli med svojimi voditelji najhuj-
šega starcavstrijskega denuncijanta, ki je
služboval kot detektiv v propadli Avstriji. Ta
moj vedno išče maslo na drugih glavah, le na
svoji ne. Svoječasno je vtihotapljal razne pre-
mete, katere je razpečaval tu z velikim dobič-
kom in s tem oškodoval našo državo. Mož je
bil sicer naznanjen, toda se mu ni moglo nič
dokazati. Čudno se nam zdi to, dasi obstoje
priče, ki za te stvari vedo.

SLOVENJGRADEC. V nedeljo 30. novembra
se je vršila pri nas v navzočnosti nad 300 oseb
krasno uspela proslava 50letnice Meškovega
rojstva. Pri proslavi sta sodelovala orkester pod
vodstvom učitelja g. Šerba in pevsko društvo
pod vodstvom tajnika g. Kranjca. Starosta So-
kola br. dr. Železnikar je imel na slavljenca lep
nagovor, v katerem je proslavljal njegove za-
sloge na literarnem in nacionalnem polju. Nato
je bila uprizorjena Meškova drama «Pri Hrasto-
vih». Med prvim in drugim dejanjem je stopil na
oder župan g. Fran Cajko in naznanil slav-
ljenca, da ga je občinski odbor slovenjgraški
soglasno imenoval za častnega meščana. Po ča-
stihkah je slavljenca izročil župan tudi krasno
dijalogo.

MALA NEDELJA. Po daljšem odmoru, ki pa
se je zaradi raznih zaprek skoro preveč raz-
tegnil, je začelo Narodno kulturno društvo zopet
z živahnim delovanjem. Gledališki odsek pri-
pravlja za Stefanovo zanimiv Špicarjev igrokaz
«Na peljani». Pridno se vadita tudi pevski zbor
ter godba na pihala, ki nastopita z novimi ko-
madi na zabavni prireditvi. Ljudska knjižnica
potrebuje izpopolnitve ter se bo nabavila več
novih zanimivih knjig. V ta namen se priredi
na Stefanovo velik srečolov. Upamo, da bodo
sodelujoči uvaževali važnost in potrebo ljud-
ske knjižnice ter bli nabiralcem dobitkov na
roko. Na Stefanovo se bodo spet zbrali v Dru-
štvenem domu pri Mali Nedelji vsi prijatelji po-
štene zabave — posebno, ker bo srečolov nudil
mnogo lepih dobitkov. Nihče ne sme zamuditi
prilike, da ne bi poskusil svoje sreče. Ob zvokih
godbe in petja bo dovolj razvedrila.

**Po vsej Sloveniji gre glas:
Le „Domovina“ je za nas!**

Kmetijski pouk

PROTI MIŠJI NADLOGI.

Po nekaterih naših krajih so se miši letos
tako močno zaplodile, da se je bati težkih
posledic za naše njivske in druge pridelke.
Po mnogih njivah je luknja pri luknji, tako
da je vse prerito. Bati se je, da bodo trpele
ozimine, detelja in druge kulture. Od naše
strani se ni proti tej mišji zalegi doslej še nič
storilo.

Proti mišim se priporočajo razna sred-
stva, razni strupi. Glavna stvar pa je, da jih
rabimo prizadeti kmetovalci vsi od kraja.
Cele občine morajo v boj proti tem škodljiv-
cem! Posameznik ne opravi ničesar. V takih
mišjih letih se razmnoži ta golazen tako zelo,
da so jo polna vsa zemljišča in da je treba
skupnega boja vseh prizadetih gospodarjev.

Kot najbolj uspešno sredstvo proti mišim
se priporoča danes zakajanje mišjih lukenj in
rovov s strupenimi plini. Do sedaj sta se ra-
bila v ta namen žveplovi ogljik in žveplovi
dvokis, ki pa nista dosti zalegla. Miši so se
s pomočjo teh plinov pač preganjale, toda le
deloma pokončale. Vse bolj se hvali danes
zakajanje lukenj s pomočjo tako imenovanih
«Hora»-patronov, ki vsebujejo smrtonosen
plin za miši. Za tako zakajanje se rabijo
posebne priprave, s pomočjo katerih se stru-
peni plini, ki nastajajo iz vžganih in flegih
patronov, potiskajo v mišje luknje, da se raz-
kade na vse strani po zemlji in da pokončajo
vse miši, kakor hitro jih zadenejo. Ta plin je
tako močan, da poginejo brezpogojno vse
miši, dočim rastlinam in človeku nič ne ško-
duje. Priprava sama, ki ima v zgornjem svo-
jem delu zračno pumpo, v spodnjem pa
dvojni cev za patrono in na spodnjem koncu
odprtino (luknjo) za odhajanje plina, služi
lahko večjemu številu kmetovalcev. Vsaka vas
bi morala imeti vsaj eno tako pripravo, večje
vasi pa seveda tudi več. Priprava za zakaje-
vanje miši stane okoli 360 Din. Ena patrona
gori po četrte ure in razvija v tem času toliko
plina, da se z njim lahko pokadi velik del
njive. Vsaka patrona stane 10 Din. Dobe se
pa tudi manjše patrone, ki se brez posebne
priprave vtikajo v mišje luknje.

«Hora»-patrone in priprave za zakajeva-
nje je spravila v promet «Nemška družba za
pokončevanje škodljivcev» v Frankfurtu a. M.
Danes se dobe tudi od tvrdke «Degesch» na
Dunaju.

Potrebno je, da se po prizadetih občinah
organizirajo kmetovalci in da se vsi od kraja
lotijo pokončevanja nevarnih miši. Oskrbnik
A. Klein poroča o raznih poskusih, ki jih je
izvršil s pomočjo «Hora»-patronov na
Vzhodnem Štajerskem in ki so se vsi prav
dobro obnesli, tako da se lahko tudi pri nas
lotimo tega pokončevanja. Kmetijska družba
bo započela prve poskuse s takim pokonča-
vanjem v kranjskem okraju.

Gospodarstvo

TRŽNI PREGLED.

ZITO. Cene pšenici so poskočile, dočim so
drugemu zrnju precej nespremenjene. V Voj-
vodini se je trgovala pšenica po 400 do 405
Din, oves po 300 Din, turševica nova po 175 do
190 Din, moka «0» po 595 do 600 Din za
100 kilogramov.

ŽIVINA. Na zadnjem mariborskem sejmu
so se trgovali za kilogram žive teže: debeli
voli po 12.50 do 13 Din, poldebili voli po 11.50
do 12.50 Din, plemenski voli po 10.50 do 12

Din, klavne debele krave po 10.25 do 12 Din,
plemenske krave po 9.50 do 10 Din, krave za
klobase po 6 do 9 Din, molzne in breje krave
po 9.50 Din, mlada živina po 12 do 13.25 Din.

KRMA. V Mariboru se je prodajalo seno
po 80 Din, slama pa po okrog 60 Din za 100
kilogramov.

HME LJ. V Zatecu v Češkoslovaški so po-
skočile cene hmelju na 3000 Kč za 50 kg, to
je v naši veljavi na približno 118 Din za 1 kg.

= Vrednost denarja. Na zagrebški borzi se
je dobilo 10. t. m. v devizah: 100 avstrijskih
kron za okrog 9 1/4 pare, 100 madžarskih kron
za okrog 9 1/4 pare, 100 italijanskih lir za 286
Din 80 par do 289 Din 80 par, 1 dolar za 65
Din 80 par do 66 Din 80 par, 100 češkoslo-
vaških kron za 199 Din 10 par do 202 Din
10 par, 100 švicarskih frankov za 1284 do 1294
Din. Vrednost dinarja na zunanjih borzah je
zadnje dni znatno poskočila.

= Zboljšanje dinarja. Na curiški borzi je
dosegel tečaj dinarja dne 10. t. m. 7.80, to je:
100 dinarjev je stalo 7 švicarskih frankov in
80 santimov. Ta nenaden dvig dinarja se pri-
pisuje obilnemu izvozu iz naše države in pa
zaupanju, ki ga je dobilo inozemstvo v trezno
gospodarsko in finančno politiko sedanje vlade
narodnega bloka.

= Obnovitev tkanja domačega platna. Po-
nekod je domače platnarstvo popolnoma po-
nehalo v škodo hišnega gospodarstva. Izdelo-
vanje domačega platna ni tako težavno, kakor
si mogoče kdo misli. V Beli Krajini se tke v
vsaki hiši in to delajo tam žene in dekleta.
Tkanju se je mogoče priučiti v dobrem me-
secu. Nekaj belokranjskih deklet bi bilo pri-
pravljenih iti poučevati drugam v tej stroki, če
bi se zanimali kje za to. Odsek za likvidacijo
kranjske deželne imovine je pripravljen dati
stative za tečaje na razpolago pri malenkostni
odškodnini. Mogoče bi se zgenila županstva,
da bi se zavzela za to stvar. Tozadevna poja-
nila daje Državni osrednji zavod za žensko do-
mačo obrt v Ljubljani, Turjaški trg št. 6/II.

Beleške

+ Klerikalni pretepači in hujškači. Po Ljub-
ljani skušajo izzvati pretepe klerikalni študenti,
katere je pač nemila usoda vrgla v okrilje črne
vedi sovražne stranke, na deželi pa se dajejo z
noži baš najbolj v krajih, ki so zamračeni s kle-
rikalizmom in orlovstvom. Temu je v veliki
meri kriva duhovščina, ki namesto božje besede
ima na prižnicah politične hujškaške govore.
Veliki krivci podivjanosti med slovenskim ljud-
stvom pa so dalje klerikalni časopisi, ki pod
krinko borbe za katoliško vero psujejo in huj-
skajo kakor žganjarji. Ni čuda, če se preprost
nerazsodni človek po takih vzgledih pokvari.
Naprednjaki, največ storimo za narod, ako pri-
našamo naobrazbo med najširše plasti naroda.
Tako najbolje delamo za pobijanje podivjanosti
in tako najbolje pomagamo do uveljavljenja le-
pih krščanskih nauk.

+ Opozorjamo ponovno. «Domoljub» že
tretjič z enakimi besedami zmerja in psuje ter
vse tiste lastnosti, ki jih prikazuje ožja moralno
popolnoma propadla klika klerikalno stranke,
pripiše svojim političnim nasprotnikom. Kleri-
kalni tigri so hoteli oslepariti državno blagajno
za okrog 10 milijonov kron, zato pa «Domoljub»
zmerja za državne tatove nekega drugega. Se-
veda ne pove, kdo bi bil ta državni tat in kaj
ter kako je ukradel. «Domoljub» računa, da za
njegove backe zadostuje samo psovanje brez
dokazov. Za velosrbe ima «Domoljub» vse po-

štene ljudi, ki hočejo enake pravice in enako dolžnosti za Slovence, Hrvate in Srbe. Toliko zavratnosti, farizejstva, lažljivosti in brezvestnosti ne najdeš zlepa v kakšnem drugem časopisu. «Domoljub» hinavsko zavija oči, češ, bodite pazljivi, da vas ne bodo liberalni špijoni naznanili državnemu pravdniku. Tisti tip, ki piše v «Domoljuba» te vrste, ne zasluži odgovora, temveč kazen kakor deca: hlače dol, pa s palico po zadnji. H koncu povemo: Judeži Iskarioti ter narodne izdajice so klerikalni tigri, ki s svojo politiko hočejo razbiti državo ter tako nas Slovence pritisniti pod fašistovsko, nemško in madžarsko peto. Judeži Iskarioti in narodne izdajice so klerikalni tigri, ki so nam navili davke, zakrivali povišanje taks, povečanje cen za prevoz na železnicah in ki so hoteli na zvit način ukrasti iz državne blagajne 10 milijonov kron.

+ Največji škodljivci slovenskega ljudstva so klerikalni tigri, med temi posebno obertigri Korošec, Sušnik, Kulovec in Vesenjaki, ki so tako imenitno ministروvali celiga četrt leta, da je davčni vijak pritiskal na žive in mrtve. Sploh so tako ministروvali, da je bilo takrat pri nas kakor v raji. Vse obljube so nam bili izpolnili. Zato jih volimo še enkrat! Osel ger sicer samo enkrat na led, toda naš klerikalni bacek gre dvakrat.

+ Kako si predstavljajo svobodo klerikalci. Pred kratkim je narodna vlada upokojila par zagrebških vseučilišnih profesorjev, ki jih radi njihovega radičevskega protidržavnega hujkanja ni smela trpeti na mestih, s katerih bi zastrupljali našo mladino. Pri tem se je vlada držala točno zakonskih predpisov. Radičevi polzavezniki klerikalci so radi tega zagurali silen hrup, češ, da je ta upokojitve proti zakonu. Kaj si mar mislijo, da bo država podpirala in dala zaslužiti ljudem, ki ji kopljejo grob. Nikjer na svetu ni države, ki bi redila gade na svojih prsih, pa se tudi od Jugoslavije ne more zahtevati izjema.

Tedenske novosti

* Dobra reklama je pol zaslužka. Tega se naši trgovci in obrtniki še premalo zavedajo. V liste, ki gredo med najširše plasti naroda, spadajo njihovi oglasi, da seznanijo najrazličnejše interese na deželi s svojim blagom. «Domovina» gre dandanes v desettisočeri izvedih med Slovence, število njenih vsakotedenskih čitateljev pa seveda presega 50.000, zakaj «Domovina» kot najboljši in najbolj zanimivi slovenski tednik gre iz rok v roko. Odveč je torej poudarjati, da lahko «Domovina» potom oglasov služi za najživahnjejše poslovne stike med prodajalcem in odjemalcem. Posebno umestno se nam zdi to poudarjati sedaj, ko se bliža božič. Božična številka «Domovine» izide v povečanem obsegu in povečani nakladi s posebno pestro vsebino. Kdor želi kaj kupiti, prodati ali dognati, naj pošlje oglas za našo božično številko!

* Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem slovenskim fantom, posebno pa dekletom slovenski fantje mornarji, vsidrani v zalivu Jadranskega morja v Boki Kotorski: Matija Lettig (Fara), Kocjan Zatlje (Savljje pri Ljubljani), Alojzij Porenta (Škofja Loka), Ignacij Črnivec (Topole), Ignac Ogrin (Mengeš), Josip Požar (Št. Vid nad Ljubljano), Leopold Vilar (Trzin), Franjo Zajc (Vrhnika), Jakob Kenk (Vrzdence), Hinko Ceglar (Šiška), Josip Vrbove (Moste pri Ljubljani), Jožko Zoran (Ljubljana), Franc Mazovec (Perovo), Ignacij Zajc (Zadobrova), Vinko Černe (Moste pri Ljubljani), Josip Rihar (Ljubljana), Vinko Mežek (Žiri), Franc Na-

robe (Šmarino), Alojzij Rotar (Šmartno) — vsi mornarji 1. razreda; dalje: Franc Zajc (Čepļje), Viktor Mazi (Ljubljana), Janko Cegnar (Škofja Loka), Florijan Danko (Sv. Ilj), Ivan Zoran (Ljubljana), Jože Brlec (Vel. Lanšna), Leopold Keren (Maribor), Janez Hribar (Koseze), Ivan Znidaršič (Vodice), Franc Žitko (Logatec), Franc Male (Čerknica), Ivan Špoljar (Ljubljana), Feliks Pregelj (Kamnik), Florijan Torkar (Tunec), Janko Vidic (Korinto) — vsi mornarji 2. razreda.

* Božična počitnica na šolah v Sloveniji. Prosvetni minister je odredil, da trajajo letos v Sloveniji na vseh šolah božične počitnice od 24. decembra 1924. do vključno 6. januarja 1925. V krajih, kjer so srednje in meščanske šole, se zaključijo pouk dne 23. decembra ob 12. uri.

* Vprašanje povišanja invalidnin. Finančno ministrstvo je naprosilo ministra za socialno politiko, da se čimprej določi, kako se razdeli odobrenih sto milijonov dinarjev za povišanje prejemkov invalidov. Ministrstvo za socialno politiko je odgovorilo, da bodo dela skoro končana in da pride zadevni predlog prav kmalu pred ministrski svet.

* Važna odredba ministra dr. Žerjave. V ministrstvu za rude in šume je minister dr. Gregor Žerjav odredil, da se sestavi strokovna komisija, ki naj na temelju dosedanjih obstoječih šumskih odredb izdela zakonski predlog o šumah, ki naj se takoj predloži bodoči narodni skupščini. Druga komisija bo izdelala predlog o gospodarstvu v državnih gozdovih in glede gozdnih podjetij.

* Izeljenei za južno Ameriko. V nedeljo je zapustila splitsko pristanišče velika transportna ladja «Belvedere», last plovbe družbe Cosulich. Na krovu je bilo 120 naših izseljencev, ki so odpotovali v južno Ameriko.

* Vstoličenje katoliškega nadškofa v Beogradu. V nedeljo se je vršilo v Beogradu slovesno vstoličenje prvega katoliškega nadškofa, Rafaela Rodića. Slovesnemu aktu so prisostvovali zastopniki vlade, oblasti in številne korporacije. Ravnotako se je vršila v nedeljo v Prizrenu slovesna instalacija novega škofa za Skopļje, dr. Gnidovec. Obrede je izvršil ljubljanski škof dr. Jeglič.

* Zopet povođenj pri Polhovem gradu. Radi deževja zadnjih dni so vode v polhovgrajskem okraju zopet nevarno narasle. Gradaščica je poplavlila polja in povzročila mnogo škoda. Poplavljen je močno poškodovan je bila tudi cesta od Polhovega grada do Zaloga. Dalje je poškodovanih več mostov. Povođenj je vrhu tega zahtevala dve človeški žrtvi. Delavec Jakob Lenassi in Anton Vasle, zaposlena pri popravljanju mostu pri Belci, sta izginila v močno narasli vodi in utonila. Trupli so potegnili iz Gradaščice. Voda pa je v ponedeljek že pričela padati.

* Povratek Vojvodincev iz Rusije. V zadnjih dneh se je vrnilo iz Rusije večje število naših državljanov, rodom iz Vojvodine. Mnogi so privedli s seboj tudi ženo in otroke. Vsi so prišli v bednem stanju, kar pač najbolj dokazuje, da so imeli v Rusiji težko življenje. Trpeli so mnogo pod boljševiki in so skoro nesposobni za delo.

* Velika železniška nesreča v Rimskih toplicah. V ponedeljek, na praznik, se je pripetila na postaji Rim. toplice pri Celju velika železniška nesreča. Tovorni vlak, ki se je unaknil na tej postaji osebnemu vlaku, je vozil dalje proti Laškemu. Iz Laškega prihajajoči tovorni vlak bi moral obstati pri uvoznem signalu. Ker pa je ta vlak prepeljal uvozni signal, je prišlo pri kilometrskem znamenju 360.395 do trčenja obeh vlakov. Posledice so bile groz-

ne: razbitih je bilo sedem vagonov, neznatno poškodovanih pa še devet. Na lice mesta, kjer se je zgodila nesreča, je prišla kmalu komisija, ki je ugotovila, da je nesrečo pripisati nepravilnemu zaviranju tovornega vlaka, ki je prihajal iz Laškega. Čudno je, da sta bila rešena vlakovodji. Materijalna škoda se čeni na četrtilijona dinarjev.

* Smrt zaradi opeklin. Pri susenju lanu se je te dni v Dobrem polju pri Radovljici močno opekla 62letna Marjeta Puher. Prepeljali so jo hoteli v ljubljansko bolnico, a je zaradi hudih opeklin že na potu umrla. Prepeljali so jo nato v ljubljansko mrtvašnico.

* Radi nenravnosti obsojen kaplan. Kaplan F. L. iz Slovenskih goric je bil pred mariborskimi okrožnim sodiščem obsojen na 14 dni zapora radi prestopka proti nravnosti. Kaplan pa še naprej opravlja službo božjega namestnika in je hud klerikalni agitator. Lepo!

* Bedasta navada strašenja s parketjini. V Artičah pri Brežicah je na Miklavžev večer parkelj strašil otroke. Neki 9letni deček se je tako prestrašil, da ga je prijel najprej krč, naslednjega dne pa ga je zadela kap, ki je povzročila njegovo smrt. Znano je, da je to grdo strašenje že čisto povzročilo božjastne napade pri otrokih. Opustite torej te prismojene navade!

* Velik požar v Strojnih tovarnah in livarnah. V nedeljo zjutraj je izbruhnil v omenjeni tovarni v Ljubljani velik požar. Okrog pol 7. uri zjutraj sta dospela v tovarno strojnik Cedilnik in pomočnik Znidaršič, ki sta opazila, da je streha sprednjega dela tovarne v plamenu. Takoj je bil telefoničnim putem obveščen gasilski urad. Na lice mesta so dospeli gasilci in stopili v akcijo. Po napornem, skoraj dve uri trajajočem delu so gasilci ogenj popolnoma omejili in udušili. Ogenj je nastal radi kratkega stika električne žice, ki gre tik ob strehi. Stroji v tem objektu so ostali nepoškodovani, vendar je obratovanje onemogočeno. Zgoreli pa so razni leseni modeli. Škoda je velika, vendar pa je krita z zavarovalnino.

* Borba z umobolnim. V sarajevski umobolnici so imeli te dni ljuto borbo z nekim umobolnim, ki so ga pripeljali iz Kotora. Nesrečnež je bil nekaj časa popolnoma miren, kmalu pa je napadel svojega brata in ga prišel daviti. Na pomoč so takoj prihiteli štirje pazniki, ki so po ostri borbi obvladali blaznika. Po močni injekciji se je bolnik pomiril, nena doma pa znova zdijal in s handžarom navalil na paznike. Vsi štirje pazniki so bili sicer težko ranjeni, posrečilo pa se jim je, da so blaznega človeka premagali in vtaknili v prisilni jopič.

* Svoje lastno mater zlorabil. Te dni se je odigral v Iluku v Sremu strahovit zločin. Orožniki so aretirali nekega 22letnega soboslikarskega pomočnika B. Z., ki je prišel te dni ponoči pijan domov in je svojo mater z groznjani prisilil do tega, da se mu je vdala. Po tem nečloveškem činu je zločinec svojo mater še popolnoma oropal. Pri zasliševanju je svoje dejanje priznal in izjavil, da je s svojimi tovariši stavil, da bo njegova mati imela z njim otroka. Zločinec je šele pred kratkim prišel iz zapora.

* Številni vlomi v Krškem. Nedavno so neznani tatovi izvršili v Krškem več drznih vlovov. Tako so udrli v gostilno Franca Vamca in odnesli 700 Din gotovine in dva kilograma suhega mesa. V gostilni Edvarda Kriegerja so odnesli kilogram sira, gostilničarju Murku pa 750 Din gotovine.

* Smrtna obsodba pred mariborsko poroto. Pred sedanjim porotnim sodiščem v Mariboru se

je morala zagovarjati tudi 29letna služkinja Marija Blatnik radi detomora, odnosno umora. Obtoženka je začetkom leta 1921. stopila v službo pri M. T. v Novem mestu in tam koncem januarja povila dete moškega spola. Nezakonska mati je otroka takoj po porodu zadavila z robcem in truplo položila pod neko smreko v bližini novomeškega kolodvora. Tu so orožniki našli truplo, ki je bilo že precej razjedeno. Obtoženka je bila takrat kaznovana radi neprijavljenega poroda, ker se ni dalo z gotovostjo ugotoviti, da jo smrt nastopila vsled zadušenja. Po prestatnem šestmesečnem zaporu je obtoženka služila še do leta 1923. v Novem mestu. Seznanila se je z nekim delavcem, s katerim je zopet zanosila. Dne 3. marca je povila dete ženskega spola. Nekoč se je z otrokom peljala v vlaku in na postaji Grosuplje je izstopila, nesla otroka pod neki kozolec in ga tam zadušila. Otroka so našli, a matero niso ugotovili. Po dejanju se je brezsrčna mati vrnila v Ljubljano, kjer je začela ljubavno razmerje s hlapcem I. T., ki pa jo je kmalu naznanil gospodinjici, češ, da ga je spolno okužila. Gospodinja jo je predala policiji, ki je v njej spoznala že dolgo časa iskano detomorko. Porotniki so z 11 proti 1 glasu potrdili vprašanje glode krivde umora in brezsrčna mati je bila obsojena na smrt na vešalih.

Iz raznih krajev

* V Doljem Logatcu je poneveril Gašper Gostisa kuharici Tereziji Stebil za 1000 Din perila ter pobegnil v Italijo.

* V Vidmu je umrl v starosti 71 let vrli narodnjak g. Vekoslav Zepeve. Blag mu spomin!

* V Jurkloštru pri Laškem se je čutil te dni precej močnim potres, ki pa ni povzročil nikake škode.

* V Hrastovcu je bilo vlomljeno v stanovanje Marije Šinigočeve ter ukradeno okrog 2000 Din gotovine.

* V Hrastniku se je poročil učitelj g. Milan Roš, znan narodnjak in naš somišljenik, z gđ. Silo Vastičovo iz Hrastnika. Bilo srečno!

Iz Zveze kulturnih društev

V soboto in nedeljo se bodo vršila naslednja predavanja ZKD:

Trbovlje. Anton Podbevšek o ustanovitvi katoliške cerkve.

Kranjska gora. Ravnatelj Lovro Tepina o prvi pomoči živini v sili. Več razvidno na plakatih.

Dobriče. Fran Malčsek v gostilni Smolč ob 7. zjutraj o gospodarskih vprašanjih.

Trebnje. Isto predavanje. Več razvidno na plakatih.

Leskovec. Zivinozdravnik Ignacij Slajpah ob 7. zjutraj o kužnih boleznih.

Hotedrsica. Dr. Fran Čadež ob 3. popoldne o najnovejših svetovih.

Boštanj. Profesor Fran Dolžan v nedeljo ob 11. uri popoldne v sokolski dvorani o postanku sveta.

Aržise-Kolovrat. Profesor Rado Pavlič v gostilni Bergant ob 3. uri popoldne o nebesih in peklu pri starih narodih.

Vrhnika. Josip Zupančič v sokolski dvorani ob 3. popoldne nadaljuje svoja zanimiva predavanja.

St. Vid pri Lukovici. Vladimir Kuret ob 11. popoldne o travništvu in sadjarstvu.

Krašnja. Ob 3. popoldne isto predavanje.

Mirna. Josi Čeh, državni višji zivinozdravnik, o prvi pomoči živini v sili. Več razvidno na plakatih.

St. Jernej. Fr. Črnogoj o gospodarskih vprašanjih.

Raka. Oton G. Ambrož o Radiću in seljaški stranki. Več razvidno na plakatih.

Na vsa predavanja vljudno opozarjamo zainteresirane.

Klerikalci v Prekmurju

Murska Sobota, dne 1. dec.

Dovolite, g. urednik, tudi meni enkrat malo prostora v cenjeni »Domovini«. Jaz sem med tujakšnji maloštevilnimi naročniki Vašega lista in Vam nisem še nikoli pisal, ali sedaj, ko se približujejo volitve in se je že začela volilna borba, Vam hočem poročati, kako se obnašajo naši prekmurški klerikalci.

V nedeljo 1. decembra je bil v Murski Soboti sklican klerikalni shod, katerega se je udeležilo kakih 100 mož. Ko sem gledal te ljudi, sem videl, da ni nobenega pametnega človeka med njimi, temveč le taki, ki so od župnika Klekla tako zaslepljeni, da ne vidijo od nosa dalje. Shod je otvoril bivši poslanec g. Klekl z govorjenjem o svetem Andreju in o nekih vratih v Rimu, ki so bila 25 let zazidana in danes 1. decembra odprta na veliko veselje kristjanov. Potem je govornik prešel na politično polje in je govoril, da ima naša država velik hrast, katerega korenine in veje se razprostirajo po vsej Jugoslaviji. Tako vidite, vi kmetovalci, je dejal župnik, »kako škodljivo drevo je hrast, koliko škoduje tistemu zemljišču, na katerem raste; nas 21 klerikalnih poslancev je vzelo v roke sekire, da bi to drevo posekali; na sekirah smo imeli zapisano avtonomijo, znižane davke, republiko, boj proti korupciji in za poštenje. Ker smo bili preslabi za to veliko delo, smo vzeli na pomoč enkrat 35 poslancev, potem pa še 70 radičevcev in z vsemi močmi smo začeli ta hrast sekati. Ko so gospodje v Beogradu to videli, so nam naenkrat vzeli sekire in so nas stirali domov, to je: razpisali so nove volitve.« Tako približno je vlekkel govornik ljudi za nos ter pripovedoval, kaj vse so slovenski tigri napravili za ubogo ljudstvo. Zakrival je vse klerikalne hudobije, češ, da je njegov duhovniški poklic zadostno jamstvo, da je govori lresnico. Mešal je politiko ter menil, da bo še sedaj kandidiral na listi SLS, če mu ljudstvo zaupa. Nekateri zaslepljeni so zakričali »živio!« in Klekl je bil postavljen za kandidata.

Nastopil je tudi g. Marko Kranjc, glavni tajnik SLS iz Maribora. Njegovo besedičenje je bilo silno dolgočasno. Napadal je Radića in republikance ter s solzami v očeh izjavil, da hoče ta hudobni Radić klerikalcem v Sloveniji odvzeti mnogo kroglic. Prosil je zborovalce, naj tega ne dopuste, ter valil vso krivdo na neuspehu prejšnje tigrovske vlade na Radića, to je na tistega, ki je pomagal klerikalcem do vlade. Res, pisana družba je separatistični blok, katerega stranke se med seboj pobijajo. Radić trobi znova republiko in tigri avtonomijo. To so prave papige za kletko. Naše prekmursko ljudstvo je že zadosti trezno in sito trobljenja teh papig, ki so nam pri zadnjih volitvah obetali gradove, a obljube izpolnili narobe: davki so se povišali; cene so poskočile; naši fantje-vojaki so še v Macedoniji; državo so hoteli tigri oslepariti na račun naših žuljev. Prekmurci vedno bolj uvidevamo, da je najtreznejša in najdelavnejša stranka Samostojna demokratska stranka, ki ne kriči, zato pa tem več dela za narod. Živela demokracija! — Prekmurci.

Zanimivosti

GRADIČ STRAHOV.

Na otočku Isola di Carda na Gardskem jezeru stoji krasen starodaven gradič, sedaj last italijanskega plemenitaša kneza Scipija Borghese. V gradiču je zadnje čase stalno prebivala knezova soproga, ki je bolehalo na pljučih in je duševno mnogo trpela. Njeno duševno stanje se je tako poslabšalo, da je kneginja v obupu skočila z gradu v jezero in utonila. Mož, ki se je mudil v mestu, je na obvestilo takoj prihitel domov in dal iskati truplo svoje pokojne žene. Toda vse zaman. Najel je posebnega potapljača, ki je vse okrog preiskal globočino, a trupla ni mogel najti, temveč je dognal, da je na tistem mestu, kjer je kneginja skočila z gradu v vodo, globočina največja in da nekaki čudni vrtinci potegnejo vse, kar jim pride v območje, na dno k večnemu pokoju. Skala, na kateri stoji grad, pa je pod vodo tako izpodbočena, da je tudi za najboljšega potapljača nedostopna.

Truplo utopivše se kneginje je torej za vedno pokopano na dnu jezera. Kneginja Borghese je bila ena najbogatejših italijanskih plemenitašinj. Bila je hčerka vojvode Ferrarskega, njena mati pa je bila pohčerjenka ruskega carja Nikolaja I., po imenu vojvodinja Marija Sergejevna Anenkova. Gradič kneginje Borghesove na Gardskem jezeru je že stoletja na silno slabem glasu; ljudstvo in kronika pripovedujeta o njem skrivnostne zgodbe in ga imenujeta »gradič strahov«. Sezidali so ga v srednjem veku menihi. Bog ve, kaj vse se je v tistih časih na samotnem gradiču dogajalo! Pozneje je avstrijska vlada preuredila gradič za majhno trdnjavo, končno pa je z otokom vred prešel v last vojvode Ferrarskega, očeta kneginje Borghese, ki se je z okna pogurala v globočino in nesla s seboj v mrzli grob tajnost, kakršnih že več pozna ta čudni samotni gradič.

× **Velikost cerkv.** Največje cerkve na svetu so: cerkev sv. Petra v Rimu, ki ima prostora za 54.000 ljudi; v glavno cerkev v Milanu gre 37.000 oseb, v cerkev sv. Pavla v Rimu 32.000, v glavno cerkev v Kolinu 30.000, v cerkev sv. Pavla v Londonu 25.000, v cerkev sv. Sofije v Carigradu 23.000, v cerkev sv. Ivana v Rimu 22.000, v cerkev Notre Dame v Parizu 21.000, v novo cerkev v New Yorku 17.500, v glavno cerkev v Pisi 12.000, v cerkev sv. Štefana na Dunaju 12.000, v glavno cerkev v Münchenu 11.000 in v cerkev sv. Marka v Benetkah 7000 oseb.

× **Maček s štirimi očmi.** Ta bo pa dobro videl, si je mislil nedavno drogerist Mercier v Angoulême, ko je našel v nekem zaboju mlade make in med njimi en s štirimi očmi, dvema noskoma in dvema gobčkoma. Mucek je bil drugače popolnoma normalen.

× **Poročni dan je prespal.** V Gmundenu na Gornjem Avstrijskem bi se minulo soboto bila morala vršiti poroka nekega uradnika. Nevesta in njena obitelj pa so zastoj čakali na ženina in si kar niso mogli razolmačiti, zakaj je omahnil. Toda ženin nikakor ni imel tako hudih naklepov, temveč se je, bržčas v predslutnji, veselil zakonskih križev in težav, prejšnji večer strahovito nažehtal vina in se na ulici skregal s policaji. Odpeljali so ga v zapor, kjer je zasmrčal in spal nevzdržno drugi dan do popoldneva. Ko so ga izpustili, se je spomnil svoje obveznosti in se podal k nevesti. Malo črno so ga gledali, končno so se pa vendar pobotali in se je poroka srečno vršila v ponedeljek.

Za smeh in kratek čas

Dober računar.

V ljudski Soli je tolmačil učitelj odštevanje in je hotel pokazati to nazorno. Vprašal je torej nekega dečka: «Ako od 18 jabolk snem 10, kaj imam potem?»

Deček: «Trebuh vas bo bolel.»

Preveč v senci.

Ožbovt in Gašper sta se pogovarjala o brkih in se je Gašper, ki ima sicer ogromen nos, pritožil, da mu brke nočejo zrasti.

Ožbovt je na to menil: «No, seveda, brki ti ne morejo rasti, ker jim tvoj nos dela preveliko senco.»

Brzjav.

Milica: «Teta, kaj je brzjav?»

«Teta: «To je nekaj takega, s pomočjo česar se naznani nekaj, kar potem kmalu zve ves svet.»

Milica: «Potemtakem si ti, teta, tudi brzjav.»

Teta: «Kako to?»

Milica: «Baš včeraj je oče rekel: ne povej toli ničesar, ker bo sicer zvedel za to ves svet...»

Tako je.

Mama: «Kaj pa že zopet čečkaš na papiju?»

Janezek: «Pismo pišem Katrici.»

Mama: «Saj ne znaš pisati.»

Janezek: «Nič ne da, saj tudi Katrica ne zna čitati.»

Cerkev iz turščice.

Ožbovt in Gašper modrujeta in nenakrat vpraša Ožbovt: «Ali si ti že videl cerkev iz turščice?»

Gašper: «Ne, take cerkve pa ne poznam.»

Ožbovt: «Jaz pa sem jo že videl.»

Gašper: «Kako to?»

Ožbovt: «Prav enostavno. Včeraj sem stal sredi njive s turščico in sem gledal cerkev iz turščice...»

Skromni berač.

Berač: «Siromak, ki že dva dni ni ničesar jedel, prosi za krožnik tople juhe.»

Gostilničar: «Sedite semkaj, pa boste dobili kosilo.»

Berač: «Tisočkrat vam hvala. (Se vsede.) Tako, sedaj pa prosim za jedilni list.»

Zvitoglavka.

Mala Uršika se veseli naslednjega dne, ko bo šla na izlet. Zvečer v molitvi prosi: «Dragi Bogee, daj, da bo jutri deževalo!»

«Kaj pa počenjaš?» zakliče mati ogorčeno.

Uršika pa hitro odvrne: «Saj veš, mama, da Bog vedno narobe usliši.»

Oči angela varuha.

V nekem ljubljanskem dekliškem zavodu je bilo učenkam strogo zapovedano, da morajo pri preoblačenju srajce obleči eno srajco na drugo in šele potem spodnjo srajco sleči.

Hudomušna Dragica pa se za to navado ni brigala in tako jo je predstojnica Valpurga našla v Evini obleki.

«Dragica, kaj bo rekel tvoj angel varuh?» jo kara Valpurga.

«Ah, častita sestra,» odgovori Danica. «Angel varuh itak lahko vidi tudi skozi dve srajci...»

Odrezal se je.

V vlaku se vozita lepa gospica in mlad župnik, ki ji ves čas dvori ter neprestano kadi cigare.

Gospica: «Častiti, jaz mislim, da vam ni neznan, da je to kupe za nekadilce!»

Župnik: «Vem, vem. Toda kjer so angelčki, morajo biti tudi oblački.»

Pismo v nebesa.

Mali Francek, kateremu je umrla stara mati, piše v nebesa:

«Predragi angeli! Poslali smo vam v nebesa našo staro mater. Prosim vas, da ji daste harfo nameslo trompete, ker smo jo vam poslali baš zaradi tega, ker ji je zmanjkalo sape...»

Ljubljanska...

V tramvaj stopi stara gospodična in prosi sprevednika, da jo opozori na staro «cukerfabriko», kjer bo izstopila.

Ko privozi tramvaj na lice mesta, zakliče sprevednik: «Vi, stara 'cukerfabrika', izstopite!»

Zlobno.

Gospod: «Prišel sem, milostiva gospodična, da popravim vaš klavir.»

Gospodična: «Saj vas vendar nisem naročila.»

Gospod: «Vem, naročil me je vaš сосед, ki bo tudi račun plačal...»

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Sarajevo. Z. R. Prispevki dobro došli. Pošljite!

Škocijan pri Mokronogu. Kar je dobrega, pride že počasi na vrsto.

Koliko stara hoče biti žena, odloči ona sama s tem, da svoj obraz neguje ali zanemarija. Žena ostane vedno mlada, ako rabi za obraz Fellerjevo Elsa-pomado, ki stori kožo v najkrajšem času belo, mehko, nežno in čisto. Za racionalno nego las naj se uporablja Elsa-pomada za lase. Enako moški, ki nočejo biti plešasti. Za poizkus 2 lončka za 36 Din, ako se pošlje denar v naprej, ali pa 46 Din po povzetju od lekarne Eugen V. Feller v Stubici Donji, Elsatr 360, Hrvatska.

MALI OGLASI

Naprodaj radi preselitve

lepo kmetско posestvo, čisto v ravnem, z jako rodovitno zemljo. Pojasnila daje lastnik

Andrej Drobež

Cadreže pri St. Jerneju, p. Bela cerkev, Dolenjsko.

A vi, gospod?

Mar nočete končno skrbeti, da ne postanete plešasti? In kot nežen soprog in oče nekaj storite za pravilno nego las vaše soproge in otrok? Poizkusite torej LEKARNARJA FELLERJA ELSA-POMADO ZA LASE, preizkušeno sredstvo za nego las, ki odstrani prhljaj in zabrani prerano izpadanje in osivelost las, stori lase voljne in lesketajoče tako, da se morejo česati lepe frizure.

ZA POIZKUŠNJO 2 lončka z zavojnino in poštnino za 36 Din, toda le tedaj, ako se denar pošlje v naprej, kajti po povzetju je poštnina za 10 Din višja, torej 46 Din.

Naročila nasloviti na:

EUGEN V. FELLER, lekarnar

v Stubici Donji, Elsatr 360, Hrvatska.

ELSA-SPIRIT ZA LASE krepi lasišče. ELSA-KATRANOVO MILO je izvrstno za pranje las. ELSA-MILO ZA BRITJE nudi pri britju največjo ugodnost. ELSA-VODA ZA ZOBE stori zobe bele kot biser.

Najboljše modno blago

za ženske in moške, parhante, flanele in drugo kupite najceneje pri

Crobath Franc, Kranj.

JOHAN
sz dobl
v vseh specerijskih
prodajalnah

Lovci, gozdarji, delavci, priporočamo Vam, da si kupite

obleke,

pelerine, suknje, hlače, dežne plašče iz gume, vsakovrstno perilo po najnižji ceni le pri konfekcijski industriji

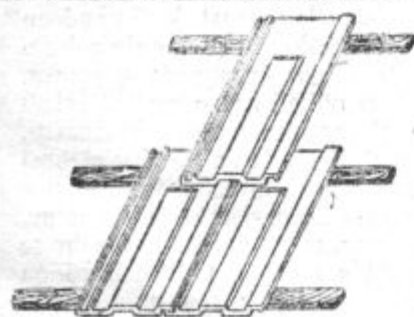
Drago Schwab, Ljubljana

Dvorni trg št. 3 (pod Narodno kavarno).

Največja zaloga vsakovrstnega blaga za moške in dečke. Zadržujte vzorce!

Naročeno blago se razpošilja po poštne povzetju. V lastni režiji se izdelujejo usnjeni (kožni) rekeci, hlače in čepice v črni, rjavi in sivi barvi.

Obleke po meri.

Miklošičeva c. 13

Najcenejše strešno kritje!

Združene opekarne, d. d. v Ljubljani

prej VIDIC-KNEZ, tovarne na Viču in Brdu

prodajo v poljubni množini, takoj dobavno, najboljšo preizkušeno modo strešnikov, z eno ali dvema zareza, kakor tudi bebrovec (biber) in

zidno opeko.

Na željo se pošljeta takoj popis in ponudba.